

MARIBO VARMEVÆRK **amba**

Det store energipolitiske spørgsmål er nu også nået til Lolland og Maribo Varmeværk amba.

Skal fjernvarmen leveres af et selskab, der har monopol eller skal den leveres af et selskab, der arbejder i et marked, hvor der er fri konkurrence?

Hvis man analyserer priserne for varme fra de danske fjernvarmeværker, så er svaret ret enkelt.

De fjernvarmeværker, der leverer den billigste varme, er som regel de forbrugerejede, herunder andelsselskaber – for de flestes vedkommende ligger prisen her i den laveste tredjedel.

De fjernvarmeværker, der leverer den dyreste varme, er som regel de kommunalt ejede værker, herunder værker, der er ejet af store energikoncerner som feks EON og Vattenfall – for de flestes vedkommende ligger prisen her i den højeste tredjedel.

Fjernvarmeværkerne er i dag udsat for forskellige former for konkurrence, ikke mindst fra individuelle varmepumper og andre fremtidige energiformer. De fleste fjernvarmeværker er parrate til og i gang med at omstille produktionen til fremtidens energiformer, hvor fossile brændsler helt udfases. Med andre ord, så er fjernvarmen udsat for store udfordringer i et stærkt konkurrencepræget marked.

Forsyningstilsynet har i 2020 publiceret en analyse af det samlede effektiviseringspotentiale for produktion og transport af fjernvarme og blandt andet påpeget, at de mindre effektive fjernvarmevirksomheder kan blive lige så effektive som de mest effektive fjernvarmevirksomheder, med andre ord, så skal fjernvarmeværkerne kigge indad og forberede sig på at kunne levere varme i fri konkurrence uden monopol.

Indtil nu har den lave konkurrence ved levering af fjernvarme, i kombination med den nuværende hvile-i-sig-selv regulering, hvor prisen er bestemt ud fra omkostningerne i varmekædet, medført, at højere omkostninger blot overføres i form af højere varmepriser til ugunst for de borgere og virksomheder, der forbruger fjernvarme.

Det er regeringens og forsyningstilsynets mål, at en stærkere konkurrence mellem varmeværkerne vil medføre en større effektivitet og dermed lavere varmepriser.

Maribo Varmeværk er i fuld gang med denne omstilling og har på det seneste erstattet en oliefyret kedel med en ny træflisfyret kedel, der anvender den nyeste teknologi og har en meget høj virkningsgrad. Træflisen kommer fra lokale skovområder på Lolland-Falster, Møn og Sydsjælland.

For at være på forkant med udviklingen arbejder Maribo Varmeværk med projekter, der anvender alternative energiformer, herunder en sammenkobling af disse.

Maribo Varmeværk fremstår i dag som en moderne og effektiv styret virksomhed, der er i stand til at levere varme til en pris, der ligger i den laveste tredjedel på landsplan og blandt de laveste på Sydhavserne.

En del af varmen, som Maribo Varmeværk sælger, leveres fra REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk, der indtil nu, på grund af tilskud til el-produktion, har været i stand til at levere varme til en pris, der er konkurrencedygtig og lidt mindre, end hvad Maribo Varmeværk selv kan producere varmen til.

Dette samarbejde har fungeret fint siden 2000 på en 20-årig aftale, der i 2017-18 blev forlænget til 2030.

Før sommeren 2020 anmodede REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk om en genforhandling af aftalen med henblik på at finde en løsning på udfordringen med bortfald af tilskud til el-produktionen. Anmodning om genforhandling kan ifølge aftalen ske, såfremt udefra kommende ændringer påvirkede forudsætningerne for aftalen. (feks ændrede skatte- og afgiftsforhold)

Bortfald af tilskuddet var kendt, da REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk og Maribo Varmeværk i 2017-18 forlængede aftalen om levering af varme til 2030. Det var derfor en stor overraskelse, da REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk på den baggrund anmodede om en genforhandling af aftalen.

Maribo Varmeværk var og er ikke enig i, at bortfald af tilskuddet til el-produktion skulle være et legitimt argument for en genforhandling, idet dette forhold er nøje beskrevet i indledningen til grundaftalen.

Parterne er opmærksomme på, at det decentrale kraftvarmeværk forventes at give et betydeligt underskud, jf. SK's beregninger, herunder "bl.a. Projektforlag for et halm- og træflisfyret decentralt kraftvarmeværk fælles for Maribo og Sakskøbing, dateret oktober 1996" og at der er omtalt et akkumuleret underskud over 20 år på 140 mio. kroner i forhold til kulbaseret el-produktion, Parterne er enige om, at varmesiden ikke skal deltage i dækningen af driftsunderskuddet heller ikke ved bortfald af elproduktionstilskud"

Forudsætningen for værkets drift har således helt fra begyndelsen været, at et eventuelt driftsunderskud på el-produktionen ikke kunne pålægges varmeaftagerne, ej heller ved bortfald af tilskud til el-produktion. Dette underskud skulle således alene dækkes af overskuddet fra el-produktionen.

Maribo Varmeværk besluttede dog at deltage i møderne for eventuelt at bidrage med løsninger, der kunne være med til at gøre REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk mere konkurrencedygtig og derved fortsat kunne levere varme til en fornuftig pris.

Maribo Varmeværk har i forløbet tilbudt en højere pris i aftaleperioden indtil 2030, en pris som matcher Maribo Varmeværks substitutionspris, hvilket er den pris, som værket selv kan producere varmen til og under forudsætning af, at der blev stillet en garanti for, at Maribo Varmeværk ikke i den resterende del af aftaleperioden blev mødt med nye krav om yderligere prisforhøjelser udover, hvad der reguleres ifølge aftalen (halmpris og nettoprisindeks)

Begge ejer kommuner, Guldborgsund Kommune og Lolland Kommune, var ikke indstillet på at give nogen form for garantier for yderligere uforudsete prisforhøjelser i aftaleperioden.

På den baggrund besluttede bestyrelsen for REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk primo december 2020 hos Skifteretten i Nykøbing F at begære rekonstruktion (betalingsstandsning), da man mente at kunne påvise, at værket i fremtiden var insolvent og gennem årene ville akkumulere et større underskud.

Skifteretten godkendte rekonstruktionen og indsatte en rekonstruktør (REFA's advokat) og en tillidsmand (revisor) til at forsøge en rekonstruktion af REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk. Den hidtidige ledelse blev nu frigjort fra værket og værket ledes/disponeres nu af rekonstruktøren.

REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk, nu under rekonstruktion, opsagde herefter aftalerne omkring levering af varme til Maribo Varmeværk og Sakskøbing Varmeselskab til ophør med 3 måneders varsel med henblik på at lave nye aftaler med udgangspunkt i en omkostningsbestemt varmepris, der i 2021, for Maribos Varmeværks vedkommende, ligger mindst 23 % over den nuværende pris og med mulighed for yderligere prisstigninger, når REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk finder behov derfor.

Den nye omkostningsbestemte pris, der forlanges, er væsentlig højere end den pris Maribo Varmeværk selv kan producere varmen til (substitutionsprisen). Prisforskellen vil formentlig blive større og større år for år.

Prisforskellen vil også betyde, at købekraften for borgerne i Maribo og omegn vil blive forringet med 2,5 – 3,0 mio. kr. hvert år og dermed påvirke den lokale handelsstands omsætning i negativ retning.

Med andre ord, så er REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk ikke i stand til at levere varme til en konkurrencedygtig pris. Årsagen hertil skyldes en høj købspris i 2011, manglende nedskrivning af gæld da elprisen var høj, store administrations- og ledelsesomkostninger, der overføres til REFA I/S, omkostninger til REFA Biomasseindkøb, hvor provenuet også overføres til REFA I/S samt et væsentligt større personaleforbrug, end da værket var ejet DONG.

REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk har formentlig ikke enten den fornødne vilje til eller ser sig i stand til at levere varme til en konkurrencedygtig pris, da det blandt andet forudsætter en lavere gældsbyrde, lavere administrations- og ledelsesomkostninger, direkte køb af brændsel udenom REFA Biomasseindkøb og en tilpasning af personalestyrken.

Derfor tyer rekonstruktøren tilsyneladende nu til de lidt mere tvivlsomme metoder.

Maribo Varmeværk har alle godkendelser til selv at producere varme og der er ikke i varmeplanen for området hindringer i vejen for, at Maribo Varmeværk selv producerer varmen.

For at forhindre dette, har rekonstruktøren nu anmodet Lolland Kommune om, at godkendelserne for Maribo Varmeværk med tilbagevirkende kraft genbehandles af Lolland Kommune med henblik på, at Maribo Varmeværk kun må producere en mindre del af varmebehovet i Maribo og at REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk skal have fortrinsret til at levere varme til andelshaverne hos Maribo Varmeværk, naturligvis til en omkostningsbestemt og væsentlig højere pris, end hvad Maribo Varmeværk selv kan producere den til. Som tidligere nævnt vil denne prisstigning i 2021 være mindst 23 % af den nuværende pris.

Som kuriosum kan nævnes, at kommunale varmeplaner, ifølge kursusmateriale fra advokatfirmaet Bech-Bruun (REFA's advokat), ikke har retsvirkning for hverken kommune, borgere eller varmeværker.

Maribo Varmeværks advokat har gjort indsigelse mod, at Lolland Kommune genbehandler godkendelserne, idet Lolland Kommune, som indirekte er medejer af REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk, er inhabil og ikke skønnes at være i stand til at behandle sagen på et objektive grundlag.

Som sagen står nu, så er intet afgjort endnu – dem, der indtil nu har sejret er advokater og revisorer. Tilbage står afgørelsen om, at Maribo Varmeværk også fremover fortsat kan bevare sin selvstændighed og levere varme til en konkurrencedygtig pris eller om der, med vores egen kommune i ryggen, bliver etableret en monopollignende situation omkring REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk, hvor dette værks manglende evne til at levere varme til en konkurrencedygtig pris, tilgodeses ved, at Lolland Kommune får held med at pålægge Maribo Varmeværk restriktioner, der medfører, at prisen for varme til borgerne i Maribo i fremtiden vil ligge på niveau med REFA Energis øvrige værker – nemlig i den tredjedel af værker, der har den højeste varmepris.

Bestyrelsen og ledelsen for Maribo Varmeværk arbejder intenst sammen med advokat og revisor på at løse opgaven og sikre, at Maribo Varmeværk bevare sin selvstændighed og ikke pålægges urimelige restriktioner fra varmeplanmyndigheden, som er Lolland Kommune.

Den nuværende situation, hvor Lolland Kommune blander myndighedsrollen og rollen som driftsherre for REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk sammen og forsøger at tilgodesse et kommunalt ejet værk på bekostning af et andelsejet værk synes at være ganske urimelig og formentlig ej heller i overensstemmelse med forvaltningslovens grundprincipper.

Tilbage til spørgsmålet om monopol eller fri konkurrence, ja så er svaret stadig ganske enkelt – naturligvis fri konkurrence – dermed sikres varmekunderne varme til en fornuftig og konkurrencedygtig pris.

Som det fremgår af ovenstående forløb, så er der ingen tvivl om, at den mest konkurrencedygtige varme leveres fra de andels- og privatejede værker og at de kommunalt ejede værker endnu ikke er parrate til eller ikke har vilje til at levere varme på konkurrencemæssige vilkår.

Det bliver spændende at følge føljetonen og se hvor langt ud i det juridiske tovtækkeri parterne vil bevæge sig og ikke mindst, hvorvidt domstole og statslige myndigheder og forvaltninger bliver involveret.

At tænke sig..... hvis der er vilje, findes der også en vej til, at REFA-Maribo-Sakskøbing Kraftvarmeværk kan rekonstrueres og blive i stand til at levere varme på konkurrencemæssige vilkår på lige fod med andre værker og måske prismæssigt endda komme til at ligge i den laveste tredjedel.

**Bestyrelsen
Maribo Varmeværk**